

And all the girlies say I'm pretty fly for a white guy

Denne spalten skal handle om menneskelig svikt og en av mine egne store svakheter som sjakkspiller. Som dere skjønner, vil det ikke komme eksempler til etterfølgelse her, men kanskje klarer jeg å skremme noen av dere fra å gå i feller andre har ramlet i før dere.

Først skal jeg imidlertid ta dere med på en musikalsk reise tilbake til 1998 da punkbandet Offspring ga ut singelen Pretty Fly (For a White Guy). For å få den rette stemningen bør dere ta dere tid til å se hele videoen.

<http://www.youtube.com/watch?v=LilALvSqqo8&feature=related>

Som dere sikkert har fått med dere, raljerer Offspring med folk som tror de er noe, men som egentlig bare er latterlige. Den som får æren av å gi disse et ansikt, er en hvit wannabe gangster som ikke akkurat preges av selvinnsikt ("friends say he's tryin' too hard, and he's not quite hip/but in his own mind, he's the - he's the dopest trip"). Dessverre er det mange som ham, og ingenting tyder på at det skal bli færre.

Singelen ble populær, også blant sjakkspillere. En nyttårsaften i Stockholm gjorde for eksempel jeg og en av Sjakklubbenes mannlige medarbeidere stor furore på dansegulvet med improviserte dansetrinn til Pretty fly (for a white guy). Dessverre tok jeg ikke sangens budskap helt inn over meg. En av mine største svakheter som sjakkspiller er at jeg ofte overvurderer mine egne sjanser og tror jeg står bedre enn jeg gjør. Det er tid for selvransakelse, og det er bakgrunnen for tittelen på denne spalten.

Min sjakklige synd er hovmod, men dette er nok et problem flere enn meg sliter med.

Et hederlig unntak er min spaltistkollega, Hans Olav Lahlum, som en gang aksepterte et remistilbud med følgende kommentar:

”Jeg sto best, men han er den beste spilleren.”

Det er ikke overraskende at en norsk elitespiller – som skal få være anonym – kort tid etter vred på Lahlums ord for å begrunne at han avslo et remistilbud (som for ordens skyld ikke kom fra Lahlum):

”Han sto best, men jeg er den beste spilleren”

Elitespilleren vant da også partiet.

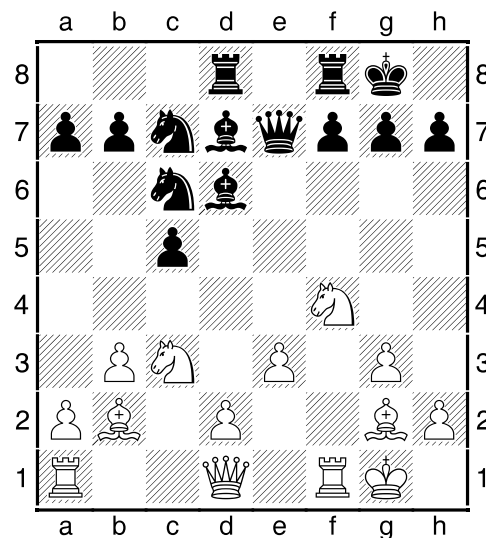
Mange sjakkspillere vurderer seg selv på høyde med Oral B i Den breiale stilen. Blant mange eksempler tar jeg sjansen på å trekke frem den gangen min gode venn Torstein Bae fikk det for seg at Garri Kasparov hadde tatt mental bolig i hodet hans under et sjakkparti. Hvis Garri noen gang var der, må han imidlertid ha reist raskt. Kort tid etter at han fornøyd kunngjorde sin nye ”samboer” for omverdenen, kastet Torstein ut et svært ukorrekt offer og tapte partiet.

Tro på seg selv og egne ferdigheter kjennes godt, men budskapet mitt denne gangen er at hovmod er den sikreste veien mot et surt og bittert tap. Klokke russiske hoder kokte sammen ordtaket om at man ikke skal se på motstanderen som en sau, men som en ulv. Jeg tror det er vel så viktig å unngå å overvurdere egne ferdigheter. Ofte er det du som er sauen.

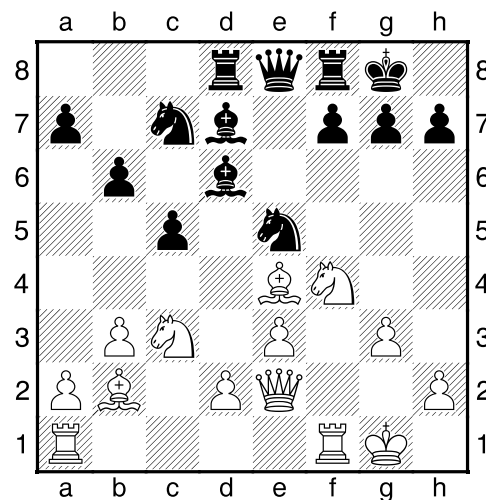
Det siste gjelder i alle fall for meg. I resten av denne spalten skal vi se hvordan manglende selvinnsikt og dømmekraft blir nådeløst straffet. Det første partiet er fra Nordisk mesterskap i Bergen i 2001, og det setter standarden videre.

Trygstad, Kristian (2323) – Heim, Sverre (2371) [A34]

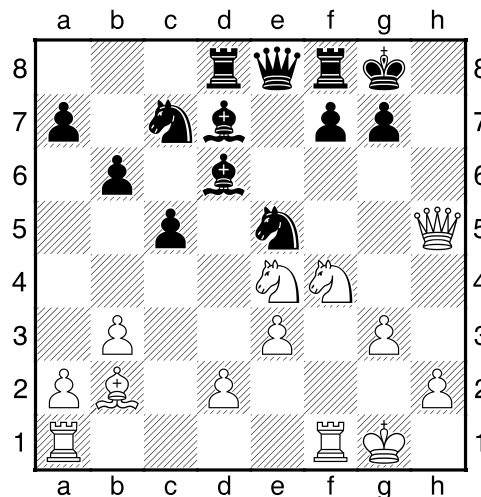
Nordic-ch Bergen (5), 08.08.2001

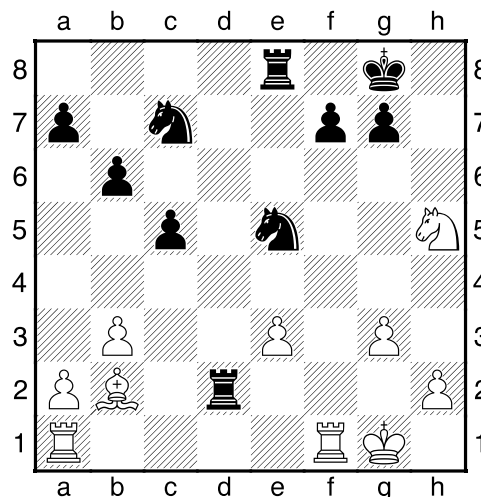
I en engelskvariant har jeg kommet helt fint ut av åpningen, og jeg har begge løperne klare i de lange diagonalene. Svart har imidlertid ingen svakheter, og ingen umiddelbare farer truer. Bortsett fra for hvit. I løpet av få trekk er partiet over. **14...b6 15.Dh5 De5 16.De2 De8** Så langt alt greit, men jeg måtte nå finne en plan videre. Det vi får se er neppe et av sjakkhistoriens mest minneverdige ofre... **17.Lc4 Se5**

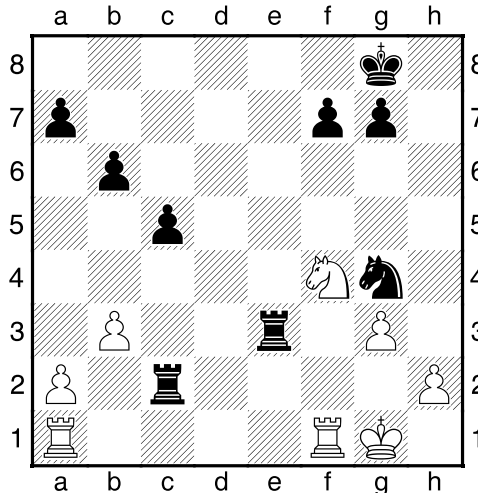
og nå...**18.Lxh7+??** Jeg har vanskelig for å forklare dette offeret som gir svart muligheten til å vinne på flere forskjellige måter. Jeg skjønner rett og slett ikke hva som gikk av meg, og jeg har ingen annen forklaring enn at jeg må ha trodd at jeg kunne gå på vannet. Etter partiet hadde imidlertid dr. Heim en alternativ forklaring parat. Mens jeg tenkte på mitt 18. trekk, drakk jeg en flaske Solo pluss, og ubekreftede rykter ville ha det til at jeg tidligere i turneringen var observert sammen med en blond jente. Sverre kom derfor med noen velplasserte kommentarer om Guaranoens effekt på menn og farene ved å kombinere sjakk og oppkvikkende medikamenter... **18...Kxh7 19.Dh5+ Kg8 20.Se4**

Truer 21. Sg5 med matt, men svart har flere måter å dekke denne trusselen på**20...Lg4** [mer enn godt nok, men maskinen foretrekker alternativet 20...f6 med poenget 21.Sxd6 Dxh5 22.Sxh5 Lg4 og svart vinner tilbake offiseren med vinnende fordel] **21.Sxd6 Lxh5 22.Sxe8 Tfxe8 23.Sxh5 Txd2** Diagram

Hvits ødelagte koordinasjon gir svart klar fordel **24.Lc3 Tc2 25.Le1** [her burde jeg kanskje forkortet lidelsen og latt Sverre være briljant med 25...Tac1 som inviterer til 25...Sf3+ 26.Kh1 Txh2#] **25...Sg4 26.Lf2 Sd5 27.Sf4 Sdx3 28.Lxe3 Txe3** Diagram

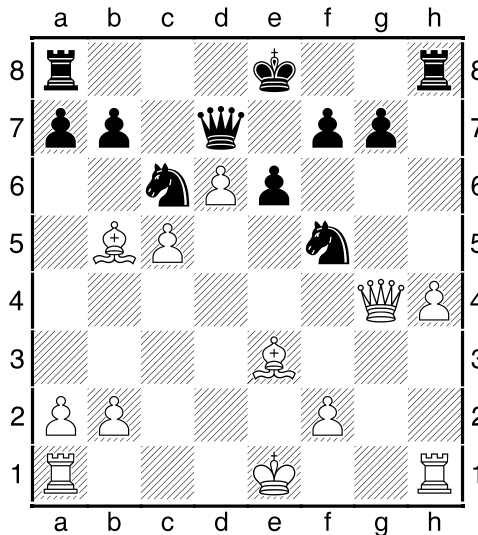
Den eneste fordelen med å ha sånne partier i databasene er at folk kan tro du er en komplett idiot :-)
0-1

***** ***** ***** *****

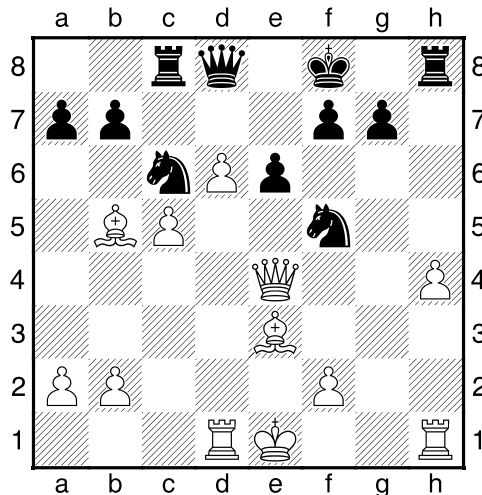
I Arnold Eikrems minneturnering i 2009 la Andreas Moen og jeg beslag på de to siste plassene. Jeg holdt faktisk ratingen min i den turneringen, men her skal vi se to eksempler på at det hadde vært mulig å pynte på den poengscoren.

Trygstad,Kristian (2314) – Hammer,Jon Ludvig (2566) [B12]

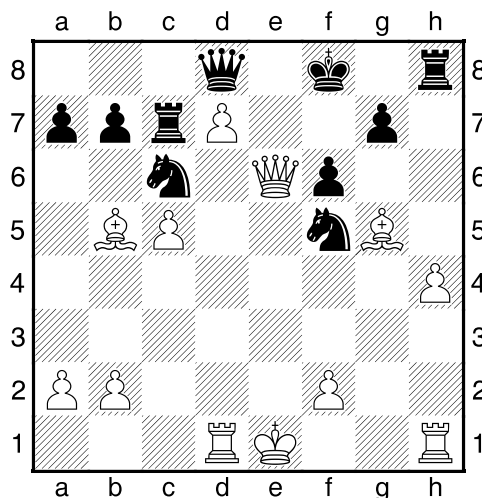
Oslo Eikrem Memorial Oslo (7), 10.04.2009

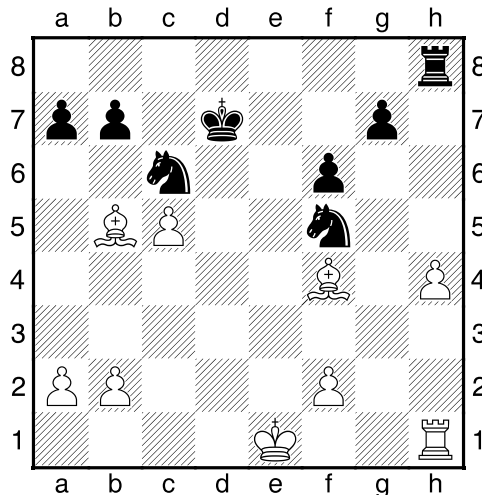
Hittil i partiet har alt gått min vei. Jeg fikk inn en åpningsnyhet i en skarp caro kann-variant, og jeg har bonde over og en stilling som selv en spiller av Jon Ludvigs kaliber skal ha store problemer med å holde sammen. Hvits garderte fribonde på d6 står som en påle i den svarte stillingen, og svart sliter med å få brikkene til å samarbeide. Det hadde han heller ikke klart - uten hjelp. **18...Kf8 19.De4 Tc8 20.Td1 Dd8** Diagram

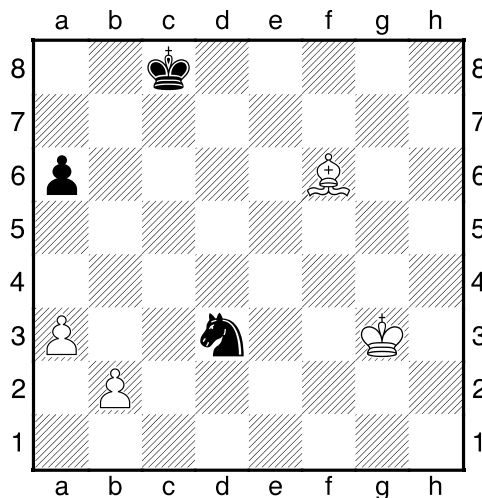
Jon Ludvig setter opp en djevlesk felle. I denne stillingen bør de fleste normale trekk beholde den hvite fordel, men jeg lot meg friste av et trekk som så ut til å vinne direkte. Med stor tro på at jeg nå skulle sette min unge lovende motstander ettertrykkelig på plass spilte jeg derfor **21.d7** [21.b4 for å ta terreng på dronningfløyen var et fornuftig alternativ 21...Txxh4 vinner tilbake en bonde, men svart sliter etter 22.Txxh4 Dxxh4 23.Dxxh4 Sxxh4 24.Lxc6 bxc6 25.d7 Td8 26.b5 og bøndene virker ustoppelige] **21...Tc7 22.Lg5 f6 23.Dxe6** Diagram

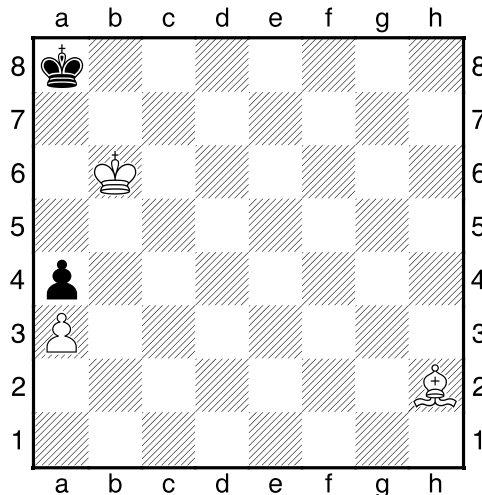
Her trodde jeg at partiet var over. Så feil kan man ta, og Jon Ludvig spilte raskt og selvsikkert **23...De7** oi, den hadde jeg ikke sett... **24.Dxe7+** [Alternativet var 24.d8D+ Sxd8 25.Txd8+ Dxd8 26.Dxf5 men jeg syntes dette så for farlig ut etter 26...Dd4 Hvor hvits konge fort kan føle seg naken i møtet med de svarte offiserene. Selv om maskinen har sympati med den hvite stilingen, er dette en helt annen type fordel enn den hvit hadde i startstillingen.] **24...Kxe7** [24...Scxe7] **25.Lf4 Txd7 26.Txd7+ Kxd7** Diagram

Resten av partiet lar jeg stå ukommentert. Etter mange eventyr underveis endte vi i et kjent remis-sluttspill hvor jeg fikk gleden av å sette Jon Ludvig patt. Hvit står fortsatt best, men jeg har noen tekniske problemer som jeg ikke klarte å løse på godt nok vis. Irritasjonen over feststillingen jeg hadde sølt bort preget meg nok også. **27.h5 Te8+ 28.Kf1 Te4 29.Ld2 Te5 30.Lc3 Txc5 31.Ld3 Ke6 32.Kg2 Kf7 33.Td1 Sh4+ 34.Kg3 Txh5 35.Le2 Sf5+ 36.Kg2 Tg5+ 37.Kh3 Sfe7 38.Td7 Tf5 39.Lc4+ Ke8 40.Txb7 Txf2 41.Lb5 Kd8 42.Lxc6 Sxc6 43.Txg7 Kc8 44.Tf7 a6 45.Txf6 Txf6 46.Lxf6 Sb4 47.a3 Sd3 48.Kg3** Diagram

48...Sxb2 49.Lxb2 a5 50.Kf4 a4 51.Ke4 Kb7 52.Kd4 Kb8 53.Kc4 Ka8 54.Kb5 Kb7 55.Lc1 Ka8 56.Kb6 Kb8 57.Lf4+ Ka8 58.Lh2 Diagram

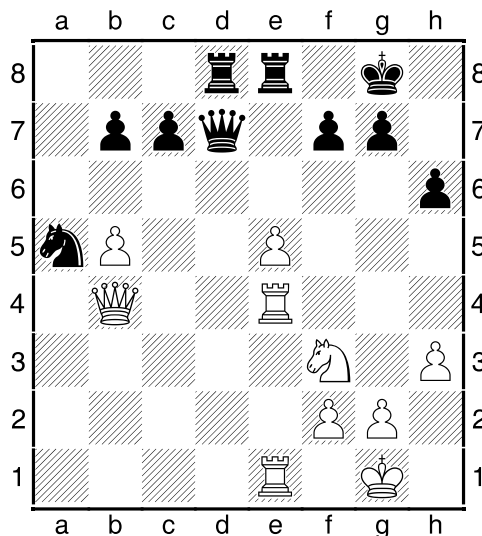

1/2-1/2

I siste runde skulle jeg opp mot en gammel kjenning.

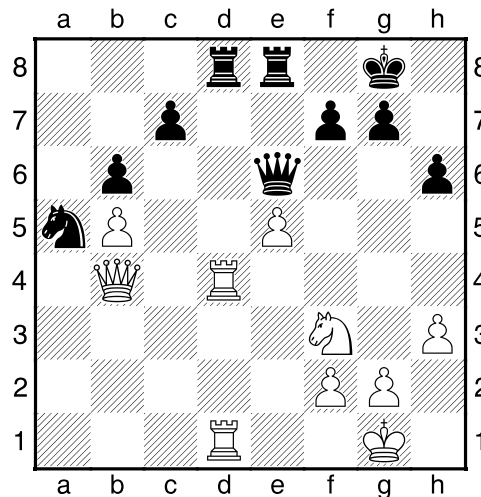
Trygstad, Kristian (2314) – Johannessen, Leif Erlend (2540) [C44]

Oslo Eikrem Memorial Oslo (9), 12.04.2009

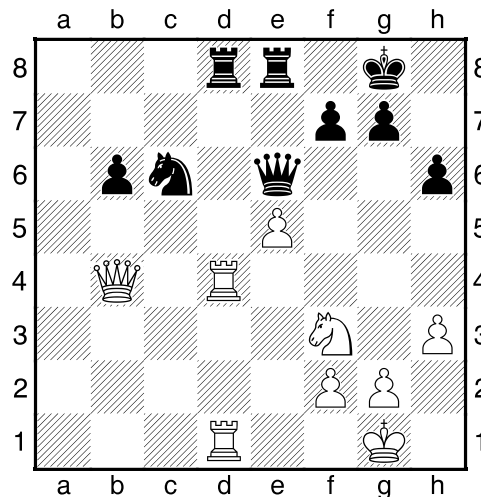

26...b6 Vi går inn i partiet på et tidspunkt hvor det ser lyst ut for hvit. Etter et litt uforsiktig eventyr av Leif Erlend i midtspillet har jeg fått en stilling med god kontroll i sentrum og muligheter for angrep på kongefløyen. Kort tid tidligere hadde jeg avslått et remistilbud fra Leif Erlend, og alt lå her til rette for en skikkelig utforkjøring. **27.Td4** av mange fristende muligheter for hvit er dette neppe blant de beste. Jeg ønsket å ta kontrollen over d-linja, men avbytte av tunge offiserer letter forsvarsjobben for svart som sliter med litt mindre plass og manøvreringsrom for tårnene sine. I tillegg har trukket en taktisk hake som jeg i min euforiske tilstand var milevis fra å få med meg [27.Tg4 og lett massasje mot den svarte kongen var en nærliggende og bedre måte å teste svart på] **27...De6** [som en advarsel om hvor slu Leif

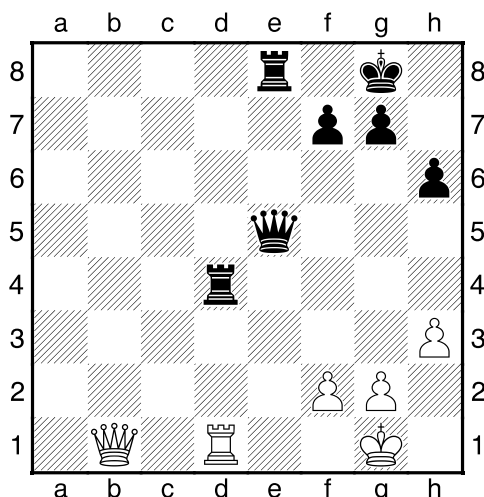
Erlend er, nevner jeg at han vurderte 27...c5 men forkastet dette trekket fordi han ante at det var større gevinster i vente. Svart har kommet seg unna de største problemene etter 28.bxc6 Sxc6 29.Txd7 Sxb4] Denne stillingen er et godt eksempel på den menneskelige svikten jeg tar for meg i denne spalten. Hittil i partiet har ikke svart hatt en eneste trussel, og jeg ble rett og slett for trygg på min egen stilling. Sånt straffer seg. Jeg spilte **28.Ted1** Diagram

og Leif Erlend fikk full uttelling for taktikken sin **28...c5** Med en kjedelig dobbeltrussel mot tårn og dronning. Det er sånne kølleslag som dette som gjør at man lurer på om man egentlig har noe å gjøre ved sjakkbrettet. I løpet av to trekk har jeg klart å ruinere stillingen min, og bare et desperat håp om endelig å lære gjennom smerte, gjorde at jeg forlenget lidelsen noen trekk til. **29.bxc6** [29.Txd8 cxb4] **29...Sxc6** Diagram

30.Db5 Sxd4 31.Sxd4 Dxe5 32.Dxb6 Td6 33.Db1 Txd4 Diagram

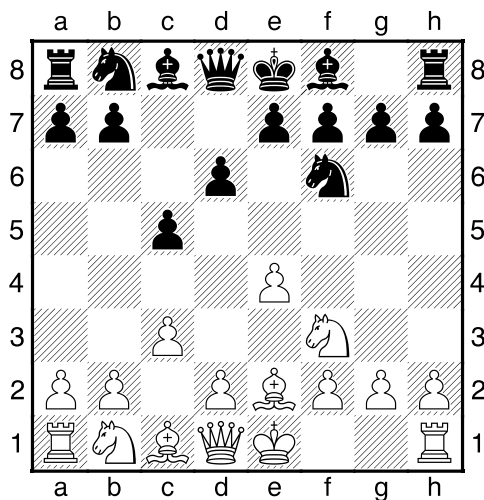
0-1

Det partiet som smerter mest, og som motiverte meg til å skrive denne spalten, ble spilt på Leros i fjor sommer. Motstanderen min endte på en av topplassene i turneringen, men det har jeg fortsatt vanskelig for å forstå. Åpningsspillet hans var i alle fall ikke egnet til å imponere noen, men det var vel heller ikke min uprofesjonelle reaksjon.

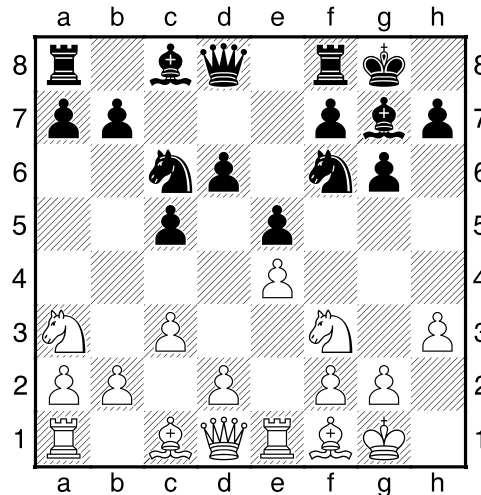
Mastrovasilis,Aristotelis – Trygstad,Kristian [B50]

Artemis Cup, Leros Bergen (3), 15.07.2010

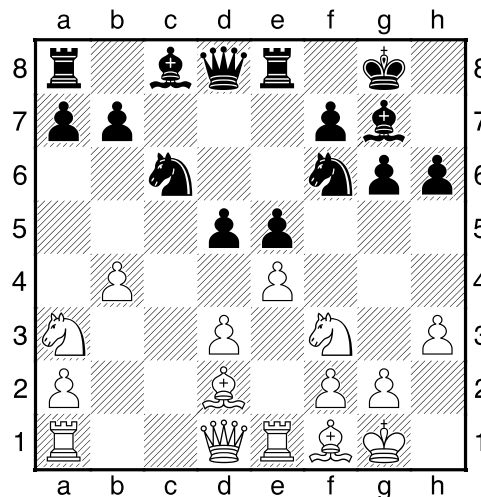
1.e4 Dette trekket kom som en overraskelse. Motstanderen min hadde aldri spilt 1.e4 før, og jeg ante at en forberedelse lå i lufta. Det var derfor på tide å trekke nye kort frem fra ermet. **1...c5 2.Sf3 d6** sånn, ja. Ingen Kan i dag. Nå var det min motstanders tur til å bli overrasket, og han sank ned i dype tanker. Et godt tegn :-). **3.c3** Dette er en helt grei måte å unngå hovedvariantene i åpen siciliansk, men hvit kan ikke regne med noen fordel ved å spille på denne måten. **3...Sf6 4.Le2** Diagram

4...g6 [Alt for mange svartspillere har latt seg lure av at det står en hvit bonde i slag. Etter 4...Sxe4 vinner hvit offiser etter 5.Da4+] **5.0-0 Lg7 6.Te1 0-0 7.Lf1 Sc6 8.h3** Hvits plan er å forberede fremstøtet d2-d4. Da vil han ha god kontroll over sentrum, men svart trenger ikke være så samarbeidsvillig **8...e5** svart tar terreng i sentrum, og etter dette trekket har jeg kommet ut av åpningen uten problemer. **9.Sa3** Diagram

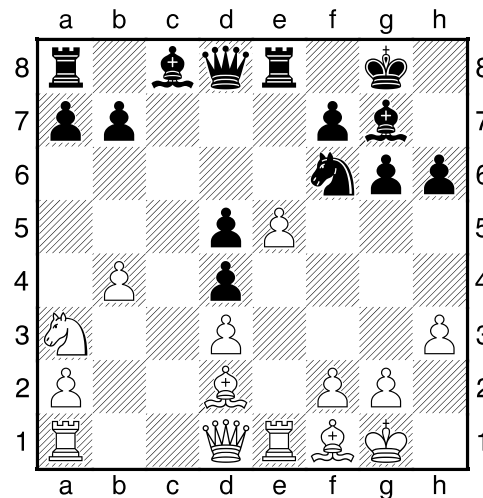

I de neste trekkene synes jeg rett og slett at motstanderen min spiller ganske dårlig. Jeg vet ikke om han hadde en for ambisiøs plan eller ingen plan, men som vi skal se får jeg raskt godt spill.**9...Te8 10.d3 h6 11.Ld2 d5 12.b4 cxb4 13.cxb4** Diagram

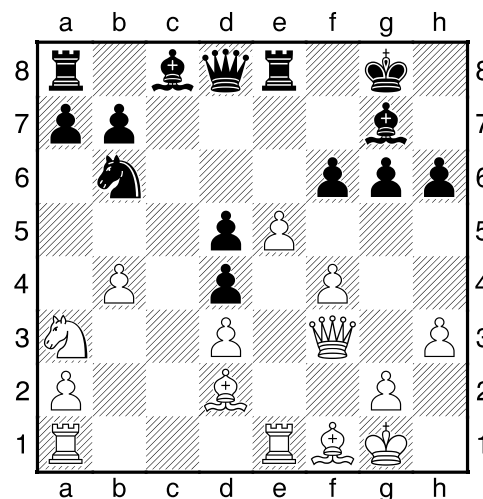

I denne stillingen er det nesten som svart spiller hvit. Svart har god kontroll over sentrum, og sammenligner vi offiserene, ser vi at de fleste av de svarte er langt bedre plassert enn sine hvite konkurrenter. Alt ser lyst ut for svart, men her kommer den menneskelige svikten til sin rett. Jeg var fullstendig klar over at jeg sto godt, men jeg trodde også at partiet nærmest ville vinne seg selv. Jeg begynte derfor å lete etter måter å få en mer langvarig fordel på, og jeg fant en variant jeg syntes virket veldig fristende. Vel...**13...Sd4** Dette trekket er rett og slett elendig, og selv i dag får jeg vondt inni meg når jeg ser det. Planen min var å bytte ut hvits eneste velplasserte offiser - springeren på f3 - mot min springer på c6 som egentlig ikke bidrar så mye og som står utsatt til for eventuelle fremstøt på dronningfløyen. Trekket har imidlertid

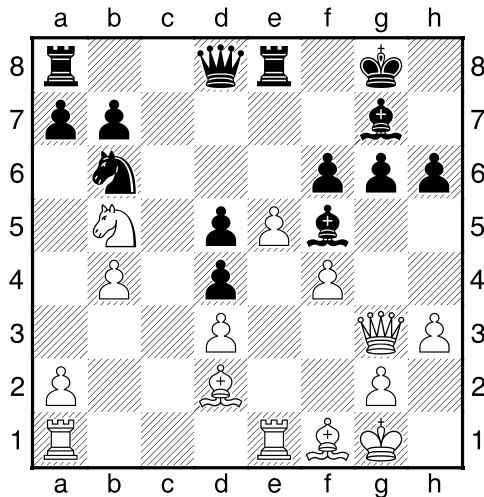
en åpenbar hake. [13...a6 var enkelt og greit] **14.Sxd4** [14.exd5 Sxf3+ 15.Dxf3 Dxd5 med en svakhet på d3 å spille mot, var blant variantene jeg koste meg med] **14...exd4 15.e5** Diagram

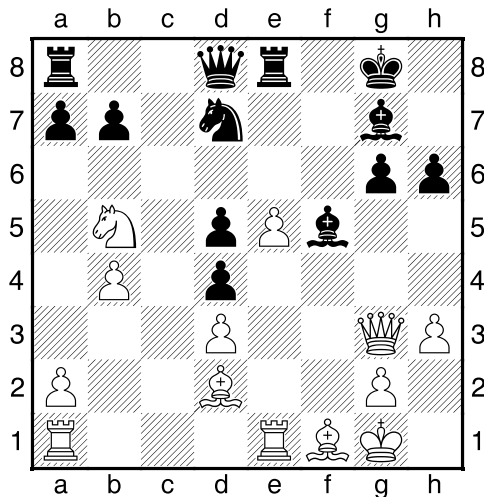
Først her skjønnte jeg hva jeg hadde gjort. Jeg trodde dette trekket var umulig fordi svart etter 15.-Sd7 ville vinne bonden på e5. Jeg hadde rett og slett oversett at f-bonden nå har fri bane frem til f4 for å gardere e-bonden. Svarts stolte sentrum er nå redusert til to svake bønder..**15...Sd7 16.f4** Svarts stilling er ikke mye å skryte av. I tillegg til de to svake d-bøndene sliter jeg med svake felter og offiserer som ikke samarbeider godt. Hvits e-bonde er langt fra svak, og tar viktige felter både fra springeren og svartfeltsløperen. Tre trekk trengte jeg altså for å ødelegge stillingen min. **16...f6** Dette trekket skaper stygge svekkelser i den svarte kongestillingen, men jeg så ingen andre måter å få aktivisert brikkene mine på **17.Df3 Sb6** Diagram

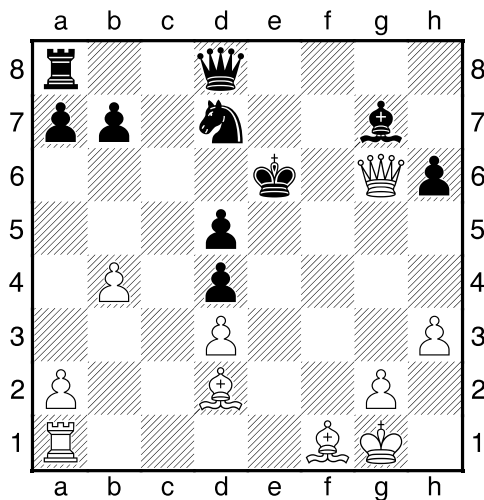
I resten av partiet brukte jeg nok mer tid på å irritere meg enn på å redde stumpene av stillingen min. Svart står vanskelig, men det er alltid muligheter til å kjempe![Et bedre alternativ var for eksempel 17...fxe5 18.Dxd5+ Kh7 selv om hvit også da er i førersetet] **18.Dg3 Lf5 19.Sb5** Diagram

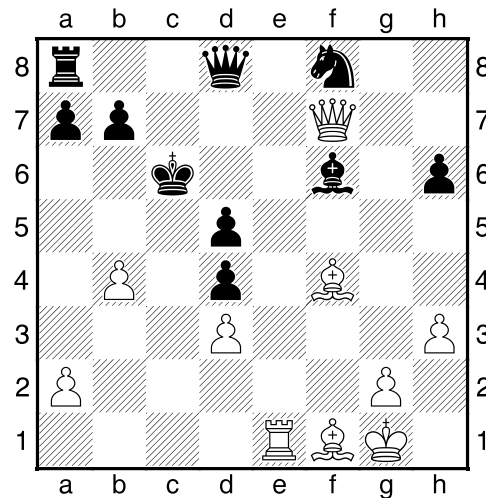
Svakhetene i den svarte stillingen blir nå for mye å bære, og selv idiotspringeren på a3 finner gode muligheter. Herfra og inn er det ren lidelse som leseren kan kose seg med uten innblanding fra min side :-)**19...fxe5 20.fxe5 Sd7** Diagram

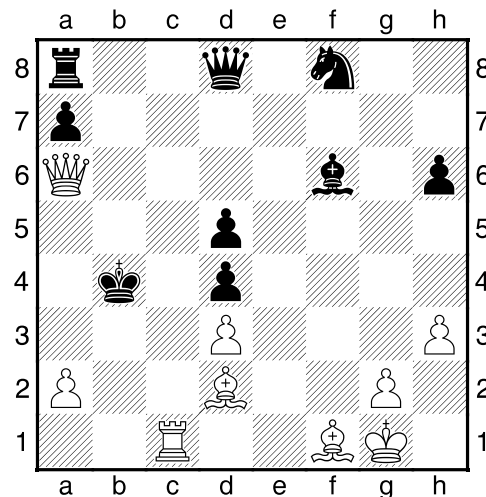
21.e6 Txe6 22.Txe6 Lxe6 23.Sc7 Kf7 24.Sxe6 Kxe6 25.Dxg6+ Diagram

25...Lf6 26.Lf4 Sf8 27.Te1+ Kd7 28.Df7+ Kc6 Diagram

29.Tc1+ Kb5 30.Dxb7+ Ka4 For den som måtte lure; det er ikke slik at man skal få kongen i spill og tårnet i sikkerhet... 31.Da6+ Kxb4 32.Ld2# Diagram

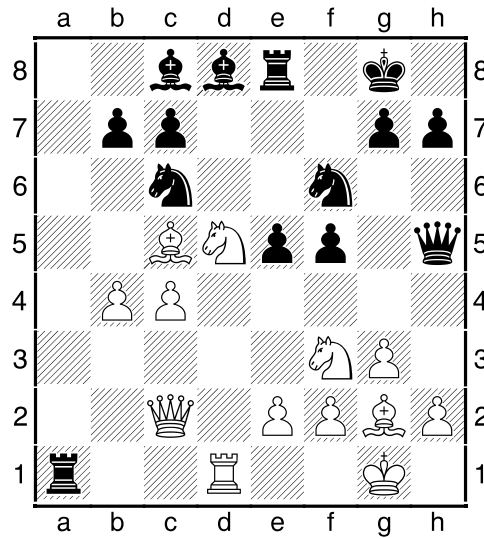
1-0

Et parti som dette er ikke lett å spille, men heldigvis kom Lily Allen meg til unnsetning og holdt humøret mitt oppe. Jeg tror ikke hun har bidratt mye i sjakklig sammenheng før, men for meg ga det en viss mening når hodet mitt ble fylt med refrenget fra Not fair; "It's not fair and it's really not okay, it's really not okay, it's really not okay." Tross alt, det kunne vært verre!

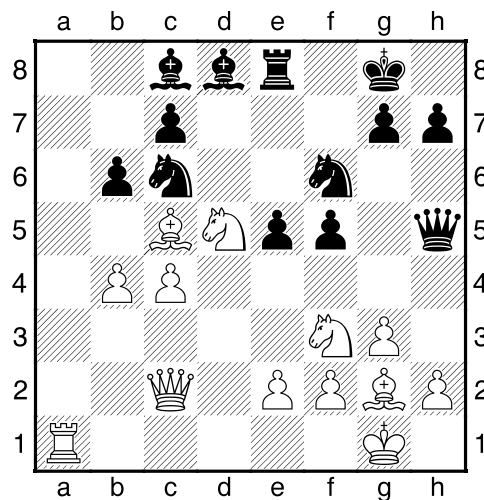
Noen runder senere var jeg i det gavmilde hjørnet igjen.

Jeremic,V – Trygstad,Kristian [A92]

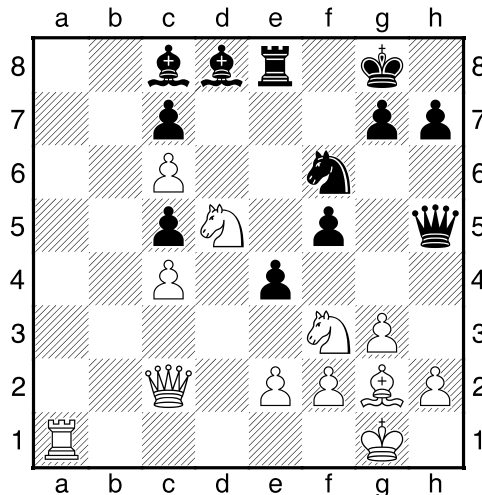
Artemis Cup, Leros Bergen (7), 18.07.2010

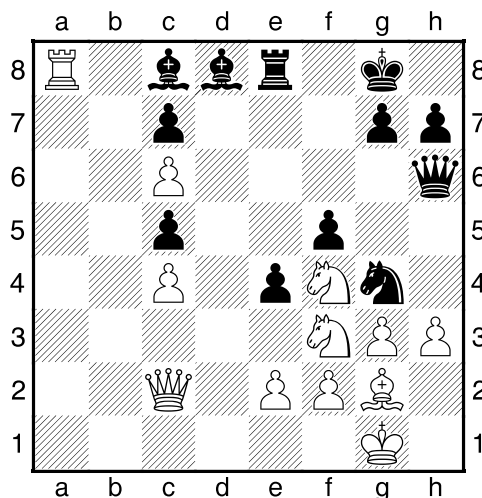
Dette partiet er et av de mest spennende jeg har spilt. I en hollandskvariant hvor hvit spiller på dronningfløyen mens svart prøver å matte den hvite kongen, kastet både jeg og motstanderen min alle hemninger og sluttet å se oss bakover. Legg merke til den litt utradisjonelle måten å bytte offiserer på. **17.Txa1 b6** Diagram

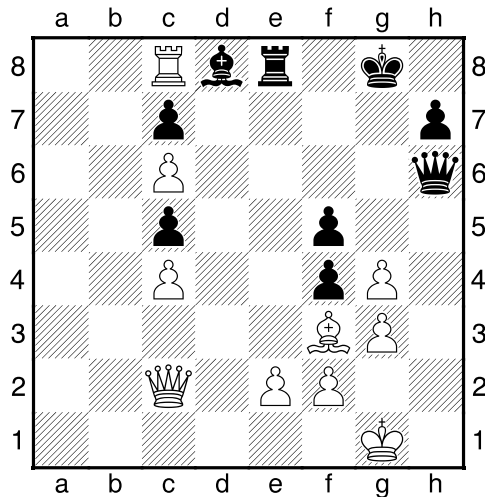
Svart truer en offiser **18.b5** og hvit lar være å flytte den, men truer isteden en av de svarte **18...bxc5 19.bxc6 e4** Diagram

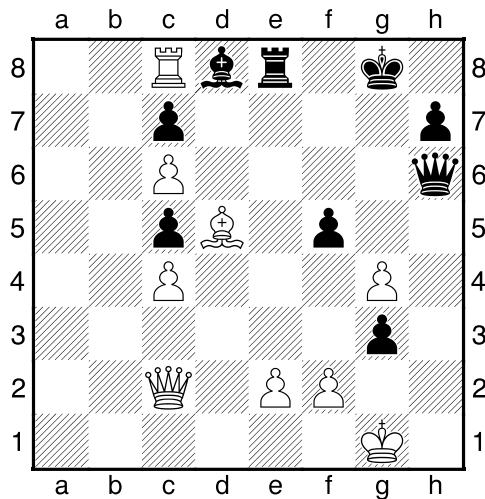
Svart truer en offiser **20.Ta8** Hvit truer en offiser [20.Sd2 hadde vært for passivt 20...Sxd5 (20...Dxe2 setter den svarte dronningen i fare 21.Sf4 Dg4 22.h4) 21.cxd5 Lf6 22.Te1 og svart står fint] **20...Sg4** selvfølgelig skal brikkene fremover. Det er ingen grunn til å dekke brikkene som står i slag [Det saklige alternativet var 20...Sxd5 21.cxd5 (21.Txc8 Sb6) 21...Lf6 med en ganske jevn stilling] **21.Sf4** [21.h3 exf3 22.hxg4 fxc4 23.exf3 gxf3 (23...Te1+ går bare nesten 24.Lf1 gxf3 25.Dd3) 24.Dd1 Lg4 hadde vært ganske jevnt] **21...Dh6 22.h3** Diagram

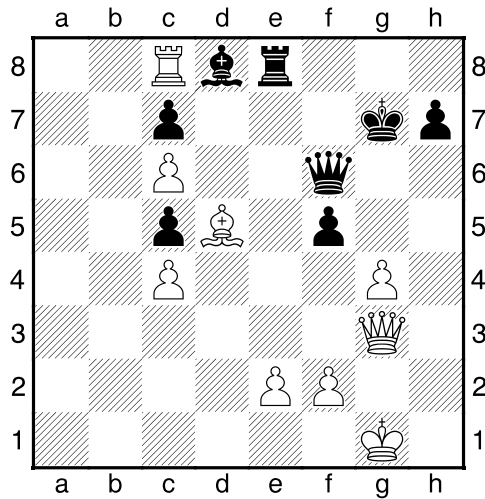
En ny brikke trues **22...g5** men også denne gangen velger svart å true en ny offiser fremfor å redde en av offiserene som står i slag. Vi har nå en stilling med fire bønder i c-linja og fire offiserer i slag. Det er ikke ofte man får lov til å være med på så mye moro! Jeg vet ikke helt om min motstander delte gleden, for han så rimelig svett ut der han satt **23.hxg4** på tide å renske brettet **23...exf3 24.Lxf3 gxf4 25.Txc8** Diagram

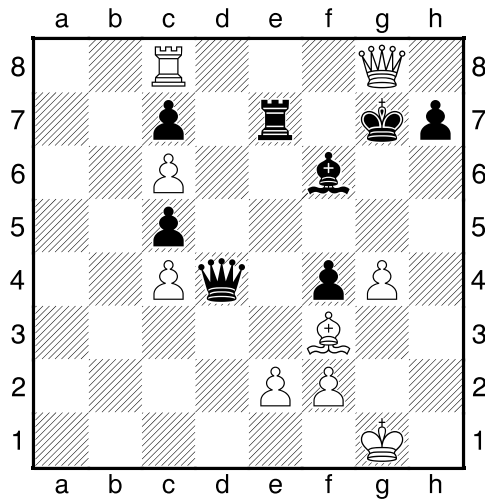
Situasjonen er avklart, og vi har fått en stilling svart skal holde uten større problemer. Dette kunne altså vært et eksempel på hvordan man holder remis med svart mot en stormester etter å ha spilt skarpt og stilt ham på prøver. Det blir det imidlertid ikke, men det blir et godt eksempel på at det aldri er for sent å gjøre feil **25...fxg3 26.Ld5+** Diagram

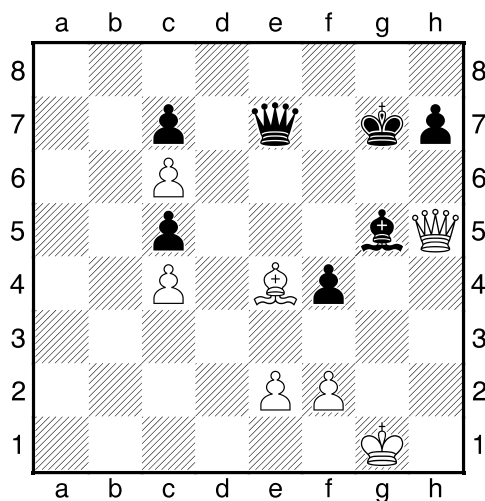
26...Kg7?? Så enkelt var det. Idet jeg slapp kongen så jeg hva som var i vente... [Nødvendig var 26...Kh8 for å kunne møte 27.Dc3+ med 27...Dg7 28.Dxg3 Dxg4 Dette sluttspillet er jeg sikker på at jeg hadde klart å holde :-)] **27.Dc3+ Df6 28.Dxg3** Diagram

Det gjenstår fortsatt noen tekniske problemer, men hvit viser i fortsettelsen at han er en sterk spiller **28...f4 29.Dd3 De5 30.Lf3 Lf6 31.Dd7+ Te7 32.Dd8 Dd4 33.Dg8+** Diagram

33...Kh6 34.Tf8 Lh4 35.g5+ Lxg5 36.Tf7 Txf7 37.Dxf7 Dd8 38.Dh5+ Kg7 39.Le4 De7

Her tapte jeg faktisk på tid, men stillingen er uansett håpløs **1-0**

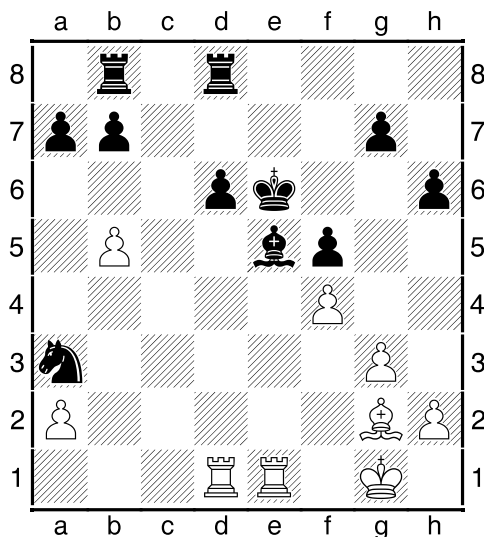
***** ***** ***** *****

Noen av dere tror kanskje at denne spalten kommer fordi slike problemer er et tilbakelagt stadium. Det er feil. Partiet nedenfor ble spilt i første helg av Eliteserien 2010/2011. Trond Thorstensen har alltid vært en vanskelig motstander for meg, men denne gangen hadde jeg ham på kroken. Enn så lenge.

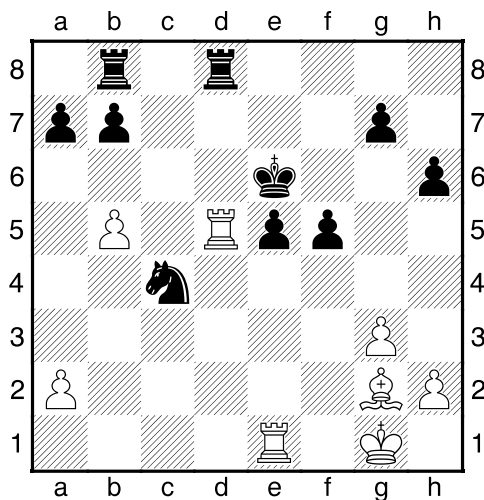
Thorstensen, Trond (2200) – Trygstad, Kristian D (2329)

Eliteserien 2010-2011 Haraldsheim, Oslo (3), 07.11.2010

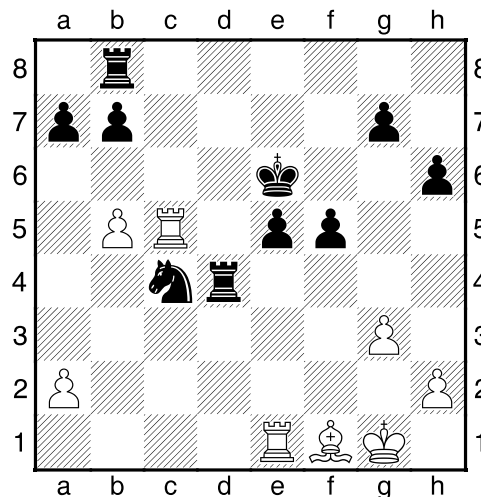
Vi går inn i partiet på et tidspunkt hvor jeg i praksis står to bønder over. Med en slik materiell fordel bør det være mulig å vinne, selv med liten tid igjen på klokka.

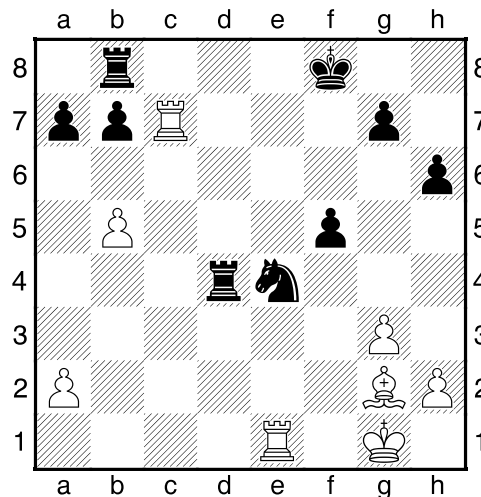
26.Td5 Sc4 27.fxe5 dxe5? Diagram

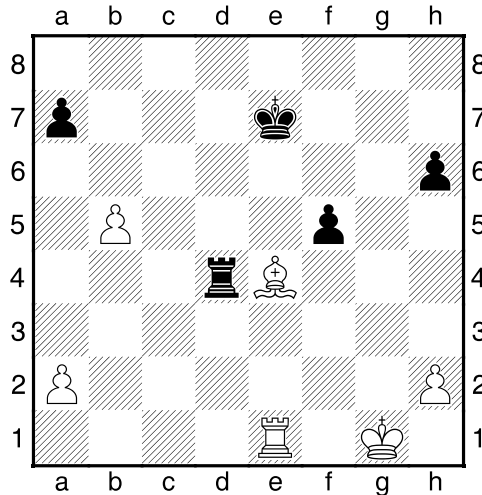
Dette trekket bør også vinne, men jeg gjør det vanskeligere for meg selv. Det hadde vært bedre å spille 27.-Sxe5. Selv om svart lar være å rette opp bondestillingen, får han kontroll på brikkene, ikke minst den løse springeren på c4. **28.Tc5** Trond fortsetter å stille meg på de største prøvene. Jeg innrømmer lett at jeg hadde oversett denne ressursen, og med liten tid igjen på klokka svikter jeg **28...Td4** [Jeg måtte spilt 28...Tbc8 29.Txc8 Txc8 30.Lxb7 Tc5 Denne varianten så jeg, men jeg mistet helt hodet og trodde hvit fikk motspill. Det gjør han neppe. Svarts majoritet på kongefløyen bør avgjøre. Varianten jeg valgte, trodde jeg var helt trygg. Det var den selvfølgelig ikke.] **29.Lf1** Diagram

Au! Nå rakner den svarte stillingen, og jeg er heldig som klarer å skrape sammen remisen **29...Sd2 30.Tcxe5+ Kf6 31.Te6+ Kf7 32.Te7+ Kf8 33.Lg2 Se4 34.Tc7** Diagram

Hvits initiativ og svarts dårlige koordinasjon gjør at hvit nesten står best. Som alle andre på grensen til sammenbrudd, må jeg prøve å trekke frem noe positivt. Det som er bra med dette partiet er at jeg klarte å omstille meg i tide og styre mot remisen :-)**34...Te8 35.Txb7 Te7** så snart hvits aktive tårn er byttet ut, bør svart være utenfor fare **36.Txe7 Kxe7 37.g4 g6 38.gxf5 gxf5 39.Lxe4** Diagram

Hva er vel to bønder på vårt nivå? 1/2-1/2

***** ***** ***** *****

Her kunne jeg avsluttet med at lykken kanskje vil stå den kjekke bi, bare for å hamre i stein at jeg fortsatt ikke innser mine begrensninger. Jeg vil heller prøve å oppsummere, slik at dere andre kan unngå unødvendige feil som disse.

Jeg har tatt dere med på en reise gjennom noen partier jeg ikke er veldig stolt av. Tapspartier skal gjøre vondt, men for meg er det absolutt verste når jeg taper fordi jeg løper i full fart med hodet først mot veggen. Da går det ofte galt. All erfaring viser at jeg ikke kommer til å lære noe av denne spalten, men jeg håper andre kan hente noe nyttig ut av den ☺

Det finnes selvfølgelig sjakkspillere som aldri taper partier som følge av eget hovmod. Er du en av dem, er du virkelig heldig! For dere andre som av og til gjør som meg, har jeg ett råd: Vent til etter partiet med å tenke at du er flink. Underveis har du alt å bevise, og historien har gjentatte ganger vist at det går an å rasere selv de utroligste stillinger. Går det for ille, er det bare å knuse noe. Det hjelper, i alle fall på kort sikt!

Kristian Trygstad